

KÖZGAZDASZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Lapja

VIII. ÉVFOLYAM, 15. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR

1966. SZEPTEMBER 24.

„Nem hivatalnokokat akarunk képezni...”

Részletek rektorunk tanévnyitó beszédéből

Ezekben a napokban lesz 18 éve annak, hogy egyetemünk: az új, önálló marxista Közgazdaságtudományi Egyetem megnyitotta kapuit. S most — amikor végigtekintünk aulánk zsúfolt széksorain, örömmel üdvözljük a nyári szünet után kedves kollégáinkat és jóleső érzéssel fedezzük fel felsőbb éves diákjaink ismert arcát — egyben szeretettel köszöntjük új, elsőéves hallgatóinkat, akik nagyrészt szintén 18 évesek, szóval ugyanolyan korúak, mint egyetemünk.

A közgazdász pálya iránt joggal megnövekedett érdeklődés jele hogy az idén közel 1600, felvételt jelentkező közül választottuk ki azt a kb. 260 pályázót, akik a tavaly előfelvételen részesültek mintegy 240 diákkal együtt a most kezdődő tanévben egyetemünk elsőéves nappali hallgatói lettek. Új elsőéveseink e félezeres csapatának átlagos felvételi pontszáma a 17 körül jár, mintegy fele részük kétkézi dolgozó, fizikai munkát végző szülők gyermeke — fele részük értelmiségi, alkalmazott és más dolgozó családokból került ki. Ami egyetemünk esti—levelező tagozatát illeti, itt csaknem 1700 jelentkező közül rekrutálódott mintegy 450 új elsőévesünk. Figyelemreméltó a vidéki felvettek számának jelentős növekedése: a tavalyi alig 20 százalékról az idén több mint 36 százalékra.

Kérem, ne tekintsek ünneprontásnak, ha itt rögtön felhívom figyelmüket egy-két elgondolkoztató mozzanatra. Mi, ismétlem, azt a tényt, hogy új elsőéves nappali hallgatóink átlagos felvételi pontszáma 17 körül jár, kielégítőnek, biztatónak tartjuk. Azt is nyomatékosan hozzáfűzhetem — s ezt egyetemünk egész felvételi munkája tanúsítja —, hogy mi nem fetisizáljuk ezeket a pontszámokat, vagyis semmiképpen sem gondolkodunk arra, hogy új hallgatóink rátermettségének fokát, mértékét egy pusztán számokkal jellemezhetjük. Az azonban mégis töprengésre kell hogy készítsen — és elsősorban éppen Önöknek kell rajta elgondolkoznunk —, hogy ez az átlagosan 17-es pontszám, természetesen ismét átlagosan tekintve, úgy oszlik meg, hogy ebből mintegy 9,5-et hoztak a középiskolából és csak 7,5-ei szerelek itt a helyszínre, a felvételi vizsgán. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy a felvettek túlnyomó többsége jeles, kitűnő érettségivel került az egyetemre — és ez igencsak dicséretes —, de önmagában még nem teljes biztosíték arra nézve, hogy az egyetemen is hasonló színvonalon fogják megállni helyüket. Ez csak akkor következhet be, ha egyetemi életük első napjától kezdve tudatosítják magukban, hogy felsőbb iskolába, felsőfokú — tehát magasabb követelményeket támasztó oktatási intézménybe léptek és ennek a felismerésnek a konzekvenciáit kezdettől fogva érvényesítik munkájukban, tanulmányaikban, magatartásukban.

Hadd hívjam fel erre figyelmüket annál is inkább, mivel sok éves tapasztalat mutatja, hogy 1 éves hallgatóink számottevő része az egyetemi tanulmányok első heteiben-hónapjaiban még a középiskolai rendhez és tanulási szokásokhoz igazodik; majd anélkül, hogy valóban kialakította volna az egyetemnek megfelelő új munkastílust, elhagyja a régi, s hosszú hónapokig, néha egy-két évig is —, hogy úgy mondjam — „üszik az árral” —, míg a felső évfolyamokon végre kialakul valóban egyetemi munkastílusa. S itt már egyáltalán nem csupán új. I. évfolyamosainkhoz szokás II., sőt nem egy III. éves hallgatóinknak is fel kell ismernie — aki még nem jutott el a felismeréshez —, hogy a legfogékonyabb, legértékesebb évekről van szó, amelyek elfecsérelése vagy nem teljes értékű gyümölcösztetése pótolhatatlan, egész életre szóló veszteség.

Aki a rendszeres, elmélyült, önálló munka lehetőségéről az egyetemi években lemond —, aki nem izleli meg annak alkotó örömeit, szürkeség-re kárhoztatja magát és aligha pótolhatja az elmulasztottakat. Pedig világosan kell látni, hogy enélkül minden közepes felkészülés, minden szürke „lépéstartás” az anyaggal — kevés! Nem közgazdasági ismeretekkel rendelkező hivatalnokokat akarunk képezni egyetemünkön, s akiknek ebben merül ki törekvésük, azok nem is találhatják meg itt igazán helyüket, saját egyéniségüket. A gazdasági fejlődés, a szocialista építés mai szakaszán — és a továbbiakban egyre inkább — széles látókörű, szervező- és alkotóképes gazdasági szakemberekre van szükség, olyanokra, akik önállóan tudnak elemezni és ítélni. Mindezt pedig nem lehet egyszerűen megtanulni a vizsgaidőszakban! De négy-öt év kemény rendszeres, önálló munkája megadhatja hozzá a szükséges alapot.

Szolidaritási találkozó

Vietnami szolidaritási bizottságunk az ELTE és a VI. kerületi középiskolák szolidaritási bizottságaival együtt, a Magyar Szolidaritási Bizottság támogatásával vasárnap, szeptember 25-én egésznapos kirándulást szervez Oszolytőrére. Szolidaritási találkozókkal feljuttatjuk ifjúsági mozgalmunk hagyományait, s ugyanakkor a gazdag program középpontjában a vietnami néppel és más, szabadságukért küzdő népekkel való szolidaritás áll. A résztvevők egy csoportja járőrverseny keretében jut el Oszolytőrére. Délben harci bemutatót tartanak a buda-

A katalógus megszüntetéséről

Beszélgetés Bikics István oktatási rektorhelyetttessel

Az egyetemi tanács ez év májusi ülése határozatot fogadott el a katalógusrendszer megszüntetéséről. Mivel hallgatóink elég nagy hányada nem, vagy pedig tévesen tájékozódott erről a döntésről, felkerestük Bikics István elvtársat, egyetemünk oktatási rektorhelyettesét és megkérítettük, válaszoljon az új intézkedéssel kapcsolatban feltett kérdéseinkre.

— Először azt szeretnénk megtudni, hogy milyen meggondolás alapján született a határozat?

— Az oktatási reform megköveteli a rugalmas oktatási rendszert. Az eddigi merevségek feloldását jelenti az intézkedés, mely szerint a jövőben nem kívánjuk adminisztratív katalógusrendszerrel ellenőrizni az előadások látogatottságát. Határozatunk megfogalmazásában több meggondolás játszott szerepet. Az adminisztratív ellenőrzés elavult, nem felelt meg a követelményeknek. Nagyon sok munkát igényelt, ezenkívül a hallgatók számtalan esetben kétes értékű orvosi bizonyítványokkal igazolták távollmaradásukat. Ha egy diák nagyon akart mulasztani, ezt eddig is megtette,

minden nehézség nélkül. Az új rendszer feltételül méltóbb az egyetem rangjához.

— Várhatunk-e változást az előadások látogatottságának alakulásában?

— Több tanszék már az elmúlt időszakban sem tartott katalógust. Tapasztalatuk azt mutatja, hogy a hallgatók 60—80 százaléka megjelent az előadásokon, ez pedig nem rossz arányszám. Az egyetemi oktatás mintegy kényszerít az előadások látogatására. A szemnariumokon például hamar kiderül, ki jár be rendszeresen.

— A vizsga továbbra is több részből tevődik össze — előadás, jegyzet, kötelező irodalom, stb — és ezen belül az előadás anyaga lényegesen nagyobb szerepet fog kapni.

— Ne feledkezzünk meg az erkölcsi kényszerről sem! Az öntudatos tanulmányi munka megkívánja az előadásban való rendszeres részvételt. Az esti tagozatú hallgatók esetében a szombati tanítási nap indokolatlan elmulasztása vétséget jelent a munkahellyel szemben is.

— Az előadások látogatottsága tekintetében lényeges változás szerintem nem lesz. Itt jegyzem meg, hogy a ka-

talógus rendszer megszüntetése csak az előadásokra vonatkozik; a nyelvi órák, szemnariumok, gyakorlati foglalkozások látogatása továbbra is kötelező — ha úgy tetszik: ott továbbra is tartunk katalógust.

— Mi indokolja az előadás látogatását akkor, ha ott csak az egyetemi jegyzet anyagát ismerjük meg?

— Az új határozat ösztönzést jelent a tanszékek számára is. Megköveteli az oktatóktól, hogy színvonalas, színes előadás keretében újat, érdekessé nyújtsanak. Ha egy előadó hallgatóinak száma huzamosabb időt tekintve megcsappan, akkor az illető tanszék vezetője, vagy a kari dékán megvizsgálja, hol a hiba, megfelelő-e az előadás, nem egyezik-e meg a jegyzet anyagával.

— Ugyanakkor — mint már említettem — az előadások elhangzottakat az eddigieknél nagyobb szigorúsággal kérdezik a vizsgán. A határozat ily módon igényesebb, figyelmeztető munkára kéri a diákjainkat, mind oktatóinkat, tehát előrelépést jelent egész oktatási rendszerünkben.

H. Gy.

MI IS OTT VOLTUNK

Szeptember 16—17-én rendezte meg a KISZ Központi Bizottsága az Eötvös Loránd Tudományegyetem aulájában az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók I. Országos Konferenciáját. A konferencia megvitatta a KISZ KB Intéző Bizottságának állásfoglalását a felsőoktatási intézmények hallgatóinak és KISZ-szervezeteinek helyzetéről és feladatairól, valamint az Intéző Bizottság 1966/67. évi programtervezetét a felsőoktatási intézmények KISZ-szervezetei számára.

Az akcióprogram igen sok új, érdekes gondolatot, javaslatot vet fel. Az egyetemi KISZ-szervezetek számára a politikai munkában két központi feladatot jelöl meg: egyrészt a XXIII. és IX. pártkongresszus dokumentumainak feldolgozását, a mechanizmusreform ismertetését. Ennek érdekében többek között mozgalmat kezdeményeznek „Diákok a harmadik öt éves tervért” címmel, melynek célja, hogy — elsősorban a műszaki, agrár- és közgazdasági egyetemek hallgatói — konkrét módon segítsék a harmadik öt éves terv megvalósítását. Reméljük, a mi egyetemünk is azok között a felsőoktatási intézmények között lesz, ahol a IX. kongresszus küldöttei, illetve külföldi részvevői beszámolókat, előadásokat tartanak, nagygyűléseken vesznek részt.

Az akcióprogram célul tűzi ki a szolidaritási mozgalom további fejlesztését, a politikai aktivitás fokozását. Továbbra is erősítjük a vietnami nép hősi harcának támogatását, s emellett növeljük más népek antiamperialista harcának propagandáját. Fokozni kell a politikai felvilágosító munkát a német kérdésben is, leleplezve az NSZK politikáját.

A tanév szolidaritási megmozdulásai közül kiemelkedő jelentősége lesz a VDK alkot-

mánya 20. születésnapján, november 2-án szervezett demonstrációknak. Emellett tovább kell folytatni a vietnami őrségek szervezését.

A Nemzetközi Diákszövetség megalakulásának 20. évfordulóját is sokoldalúan fogjuk megünnepelni, nagygyűlések, kiállítások, élménybeszámolókat, diákszeminariumok formájában.

A BIN helyett országos méretben szervezzük meg 1967 tavaszán az egymást követő évfordulókhöz kapcsolva a forradalmi ifjúsági napokat, s ezt április 24-én követi a gyarmati ifjúság napjának megünnepelése.

A tervek szerint egyetemünk lesz a házigazdája a tanév során megrendezésre kerülő Nemzetközi Kérdések Szabadegyetemének, melyen neves külföldi és hazai politikusok, ifjúsági vezetők tartanak majd előadásokat.

A tanév során bővülnek az érdekvédelmi akciók, formák is. Mintegy 15 000 hallgató kap NDSZ-igazolványt, és ezen vehetnek részt önköltséges Expressz külföldi társasutazáson. A nyelvtanulási segítésére a főbb nyelvekből megrendezik az egyetemi hallgatók országos versenyt, valamint orosz és angol nyelven, a televízióval közösen idegenforgalmi szellemi vetélkedőt is tartanak. Az egyetemi városokban az MSZBT-vel közösen orosz nyelvi klubokat hoznak létre.

Helyszűke miatt most nincs módunk az Intéző Bizottság állásfoglalásának, valamint a tartalmas vitának ismertetésére. Ezekre majd egy későbbi időpontban térünk vissza, mivel anyaguk nem avul el.

Ugyanakkor feltétlenül meg kell jegyezni egy valamit. A vitában az egyik felszólaló megjegyezte, hogy ő itt egyetemi hallgatók konferenciájára jött — s ugyanakkor a rész-

vevők, a felszólalók legalább fele nem egyetemi hallgató, hanem oktató, vagy függetlenül KISZ-vezető volt. Egyes felszólalók jogosan furcsállották, hogy a konferencián nem az egyetemisták küldöttei, hanem az egyetemi KISZ vb-k néhány tagja vett részt, kijelölés alapján. Hasonlóan kijelölés útján jött létre az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Tanácsa is, s tagjainak alig egyharmada hallgató. Jogosan merült fel ezért a kívánság, hogy a jövőben a hasonló konferenciákat — melyeket évenként fognak megrendezni — az egyes egyetemei hallgatóink konferenciája előzze meg, amelyen a hallgatók a konferencia anyagait előre megvitathatják, s kérdéseiket választhatnak mind a konferenciára, mind pedig a tanácsba. Ez talán hozzájárulna ahhoz, hogy a jövőben az egyetemisták konferenciája még jobban betöltsé feladatát, vitái még színvonalasabbak legyenek, s még jobban tükrözze az egyetemi KISZ-tagság álláspontját.

B. T.

Az egyetemi és főiskolai hallgatók I. országos konferenciáján egyetemünkön az elnökségben szerepelt Andó József, negyedéves iparszakos hallgató. Részt vett még a konferencia munkájában egyetemünk képviselőjében Fehér Jozefa (IV. ipar), Gyurics Kálmán (IV. belker), Hajdu Éva (III. ipar), Makó Csaba (IV. nemzetközi), Simon Pál (III. ipar), valamint a Közgazdász Szervezőség részéről Bauer Tamás (III. általános).

ÉVNYITÓ VAGY ZSIBVÁSÁR?

Pár perccel az évnyitó ünnepély kezdetéül kitűzött időpont előtt már csak különleges furfanggal lehetett bejutni az aulába. Az ajtókat és lejárásokat záruk, torlasznak használt transzparenszek és szigorú őrök zárták el. Persze, már jóval előbb összejött a nép, és folyt a diskurzus, mászkálás, nevetgélés... ahogy az már ilyenkor lenni szokott.

Aztán elkezdődött az ünnepély és Pach elvtárs beszéde közben az árkádok alatt zavartalanul folyt tovább a csacsogás, heherészés, sétaügetés... meg ki tudja, mi minden.

Az előadó beszélt az emelvényen, de hosszú volt a nyári szünet és az ismerősök kedélyesen, örömtől csillogva, és harsogva üdvözölték egymást. Itt adtak egymásnak randevút a végzett hallgatók, s néhányan halaszthatatlan megbeszélésre ráncigálták ki volt tanáraikat is a széksorokból. Itt eszélték ki a felsőévesek a nyár folyamán szerzett élményeket és vicceket, itt tartott néhány oktatónk rögtönzött tapasztalateserét a jövőre nevelési feladatokról... egyszerűen zajlott, de még mennyire „zaj”-lott a társadalmi élet.

A fenti tényekhez felesleges moralizáló kommentárt fűzni. Rövid írás keretében megvonzni másokat nem a leg-hatékonyabb módszer. Sajnos, az ajtókat bezárása sem bizonyult hatékonynak, nem sikerült megakadályozni vele az ünnepi beszéd alatti szócsacsogást. Túl későn zárták be az ajtókat — amikor már tele volt az aula. Korábban kellett volna... Mondjuk reggel 7 órakor. Vagy pedig még később kinyitni az ajtókat és lehetővé tenni a távozást azok számára, akik csoporttalálkozókat, tanszéki megbeszélést, szülői értekezletet, délelőtti egészségügyi sétát, vagy zajos szerelmi nagyjeleket rendeztek az évnyitó ünnepély alatt — az aulában. —kl—

Tehetségkutató pályázat

A Magyar Újságírók Szövetsége a Közgazdászal karöltve pályázatot hirdet az újságírói hivatású tehetséget érő egyetemi hallgatók számára.

Pályázni lehet a Közgazdász szerkesztőségéhez legkésőbb 1967. február 15-ig beküldött, legalább 5 írással, ami lehet tudósítás, riport, interjú, cikk, szatíra, kommentár, glossza, (Verset, novellát nem fogadjunk el.)

Már megjelent írásokkal is lehet pályázni, ha azokat egy évvel nem régebben közzétek.

Név nélküli pályázat nem adható be. A legjobb írások az Újságíró Szövetség díjazza: I. díj 500 Ft. II. díj 300 Ft. III. díj 250 Ft.

Mire ösztönözzön az ösztöndíj?

Az ösztöndíjrendszer megváltoztatását előkészítő vitában most elmondandó véleményem nélküli a konkrét javaslatokat, ötleteket — s nem azért, mert kimerült az összes variációs lehetőség a diákok anyagi támogatásának formáit illetően, hanem mert szeretném, ha még az új „ösztöndíj mechanizmus” kidolgozása előtt szabó kerülne néhány elvi kérdés. Olyasmi, amit nem szabad kikerülni.

El kell dönteni többek között, hogy miként fogjuk fel magát az egyetemet. Munkahelynek-e, ahol a diákság a dolgozókhöz hasonló elvek szerint (bár annál kisebb mértékű) anyagi juttatásban részesül, formálisan az ott végzett munkáért — a tanulásiért? Ennek megfelelően, a jobb tanulmányi eredménnyel nagyobb ösztöndíjat, keresetet lehet elérni, de végső soron a minimális teljesítményt nyújtóknak is kell valamit juttatni. „Valamből élniük kell, ha már egyszer egyetemisták lettek” — jelszóval.

A jelenlegi ösztöndíjrendszer legnagyobb hibájának azt tartom, hogy igen jelentős egyetemista réteg számára anyagi alapot nyújt a „minimális tanulás”, minél több juttatásban részesül — elv gyakorlati kivitelezéséhez. Közélszél kezé válni, hogy a diákságban rengeteg feltáratlan tartalék van, a tanulófiatalok kiaknázatlanul hagyják képességeiket, és elmaradnak attól a teljesítménytől, amire meg van bennük a fedezet. Am ez a tartalék nem a legjobb eredményű hallgatók tarsolyában lappang, hanem a szintén jó képességű, de szemléletű, kényelmességük miatt minden igazi erőfeszítéstől visszahúzó diákokban.

Azokról van szó, akik szellemi képességeik töredékes, szinte kényszeredett felhasználásával rendszeresen elérik a közepes, vagy annál jobb eredményt is. Es elvégzik az egyetemet. Utána belőlük lesznek azok, akik úgy érzik, akkor találták meg helyüket a munkában, ha ismerőseik előtt elmondhatják: „Nem kapok nagy pénzt, de nem is kell semmit csinálni”. Érvényesülni szeretnének, de nem azon az úton, hogy nagy áldozattal, nagy munkát belefektetve valamilyen területen eredményt mutatnak fel, és ezért joggal elvárják a társadalomtól az erkölcsi és anyagi megbecsülést. Nem, ők nem akarnak sem sokat keresni, sem elismerést kivívni — viszont dolgozni sem akarnak. Mindössze egy stabil állás kell nekik, ahol minimális erőfeszítéssel biztosítani tudják megélhetésüket. Ha esetleg újabb igényeik támadnának, melyeket a munkában használható csekély ambíciójuk miatt nem tudnak kielégíteni, akkor talán más módon próbálnak ügykedni, ügyeskedni...

Igen, őket már az egyetemen sem izgatta például a népköztársasági ösztöndíj szép diákkeresetnek számító összege — de a többi ösztöndíj sem. Legfeljebb elmentek néha statisztálni, napi 50 vagy 80 forintért. Néhányan másfajta „kvalifikált” munkával szereztek meg azt a pénzt, amihez becsületos tanulással saját maguk és a társadalom számára hasznosabban jutottak volna.

Ezekben a példákban — félreértések elkerülése végett — korántsem a gyengébb képességekről van szó, hanem azokról, akikben bőven van kihasználatlan tehetség-tartalék, akik rengeteg időt töltenek üresen, értelmetlen semmittevéssel — majd közvetlenül a tananyag számonkérése előtt jó képességeket eláruló gyorsasággal szedik össze azt a tudást, ami biztosítja, hogy továbbra is egyetemisták maradhassanak. De többet nem. S talán ez az egyetlen érvük, amiért tanulnak.

Ami pedig a gyengébb képességeket illeti, felvetődik a gondolat, miért kellene őket olyan nagyon ösztönözni? Kinek érdeke, hogy a bizonyítottan rossz adottságokkal rendelkezőket is hozzásegítsünk a diploma megszerzéséhez? Melyik megoldás gazdaságosabb: ha kimarad a tehetségtelen hallgató az egyetemről, és ezzel kárba vész az addig ráfordított kiadás, vagy ha diplomával a zsebében egyetemi végzettséget és képességet kívánó munkakörbe kerül?

Ha tehát az ösztöndíj rendszer megváltoztatását akarjuk, döntsük el azt is, szükség van-e rosszul értelmezett tervszerűséggel a keretszámokban meghatározott számú diplomást „gyártani”, tekintet nélkül arra, hogy a jelentkezők vagy a felvettek közül valójában hányan alkalmasak az új értelmiségtől megkövetelt feladatok elvégzésére.

Faklen Pál

Kitűnő tanulóink

Spitzer György, (ált. I. évf.)	Aliz és Szesztai Katalin, (tanári „B” III. évf.)
Bauer Tamás, (ált. II. évf.)	Farkas Margit és Jakubik Judit, (tanári „B” IV. évf.)
Maksay Hajnalka, (pénzügy II. évf.)	Matheisz Erzsébet, Polyánszky Piroška, Vékás István és Vida Éva, (tanári „A” V. évf.)
Csejtei István, (nemzetközi II. évf.)	Balla Balázné, Bognár Gizella, Góbor Erika, Juhász József, Király Attiláné és Kócai Teréz, (tanári „B” V. évf.)
Sebesztha Mária, (terv-mat. II. évf.)	Gállik Mihály, (ipar II. évf.)
Bekker Zsuzsa, (ált. III. évf.)	Szöcs Lajos, (ipar IV. évf.)
Héthy Lajos, Szalay Zsolt és Széles Adolf, (nemzetközi III. évf.)	Grócsik Erika és Kovács Ferenc, (közl. II. évf.)
Krekó Béla és Súlyom Csaba, (terv-mat. III. évf.)	Györfy László, (közl. III. évf.)
Balogh András, Dobos Ferenc és Szabó Katalin, (ált. IV. évf.)	Koráth Zita és Schranz Erika, (közl. IV. évf.)
Bodóköi Mariann, Monoki Árpád, Újvári Szilvia és Bognár Margit, (pénzügy IV. évf.)	Pócsik Ilona, (bolker. III. évf.)
Glattfelder Péter, Hunyadi László és Tarlós Béla, (terv-mat. IV. évf.)	Koltai Jenő és Szabó Péter, (külker. IV. évf.)

Mándik Ilona, Mándik Mária, Szabó Katalin és Varga Márta, (tanári „B” II. évf.)

Berta Márta, Dudás Veronika, Komáromy Emese, Lenkey

(A fenti eredményeket a hallgatók az elmúlt tanév második félévében érték el. Ennek megfelelően tüntettük fel az évfolyamot.)

Kilépve az életbe

Fiatal közgazdászok tanácskozása saját helyzetükről

Szeptember elején tartották meg a fiatal közgazdászok első országos konferenciáját. A tanácskozás célja a fiatal közgazdászok társadalmi, anyagi és kulturális helyzetének megvitatása volt. Ez a konferencia megteremtette a lehetőséget, hogy létrejöhesse az egyetemet és a közgazdasági technikumot végzett fiatal szakemberek olyan egyesülése, amely a tudományos továbbképzés és aktivizálás terén új lehetőséget nyit a fiatal közgazdászok számára.

A konferencián a bevezető előadást Lugosi Gábor, az MTESZ ipargazdasági bizottsága mellett működő Fiatal Közgazdászok Bizottságának titkára tartotta. Előadásában ismertette a fiatal közgazdászok legfontosabb problémáit, majd a hozzászólások következtek. Az ott elmondott vélemények és a februárban rendezett klubnap tanúsága szerint a fiatal szakemberek sok mindennel elégedetlenek.

Milyen problémákat említettek leggyakrabban? Azt, hogy

següknél fogva, a megfelelő munkahely kiválasztása jénnyesen nehezebb, mint a nagyobb választási lehetőséget biztosító fővárosban vagy más nagy ipari centrumban.

A klubnapon megjelentek számos olyan esetet mondtak el, midőn ipari szakon végzetek pénzügyi munkakörben dolgoznak. Persze, mindent meg lehet tanulni, de jó lenne, ha itt is érvényesülne a közismert mondás közgazdasági változata, hogy megfelelő szakról, megfelelő helyre kerüljenek a fiatalok.

A felsorolt panaszokkal, hiányszavakkal szemben voltak örvendetes pozitívumok is. Például a Pamutfonóipari Vállalatnál szívélves barátság-gal fogadták a fiatalokat, végigvezették őket az egész üzemen, munkaterületük megismerését megszervezték.

A jó és rossz példák azt mutatják, hogy túlyomórészt a vezetőktől függ a fiatal közgazdászok megbecsülése, és megfelelő munkakörbe való állítása.

Az új gazdasági mechanizmusban fokozott mértékben lesz szükség a közgazdász szakemberek munkájára, de ehhez az előfeltételeket, a tanulási, továbbfejlesztési lehetőségeket már most biztosítani kell számukra. Ennek jó módja például az, hogy a fiatalok bekapcsolódhatnak az MTESZ egyesületeiben folyó tudományos munkába.

A Fiatal Közgazdászok Bizottsága előadásorozatát hirdett meg, amelynek témái a közgazdaságtudomány idősebb kérdéseivel kapcsolódnak.

Az előadó ezután ismertette az FKB további programját és felszólította a konferencia résztvevőit, hogy ők is vegyenek részt a bizottság munkájában.

Az előadás utáni vitához hozzászólt dr. Kovács Géza, az általános közgazdasági kar dékánja is.

A konferenciát azzal a reménnyel zárták le, hogy ez is segítséget nyújthat a fiatal közgazdászok problémáinak megoldásához.

Kozma Judit

Segítsük őket — minket védenek!

Az előző félév folyamán egyetemünk oktatói és hallgatói közül összesen több, mint ötszázan vettek részt vietnami vasárnapokon, kifejezve tevékeny szolidaritásukat a vietnami nép hátsó harcával. A munkaakciókból, valamint az egyetem kultúr-csoportjai által rendezett szolidaritási műsorból befolyt összeg egy részét (7628 forintot), kedden baráti találkozó keretében adták át a szolidaritási bizottság képviselői a DNFF budapesti állandó képviselőnek. Az összeg másik részét (2120 Ft-ot) a munkaadó vállalat már korábban el-

juttatta a központi csekk-számlára. Sajnos munkadíjunk egy részét még nem sikerült behajtani, ez ügyben a szolidaritási bizottság a legsürgősebben intézkedik és gondoskodik fog az összeg eljuttatásáról a vietnami elvtársakhoz.

Egyben közöljük, hogy legközelebb október 16-án a Szadi Termelőszövetkezetben szervezünk vietnami vasárnapot, melyen más egyetemek hallgatóival, középiskolásokkal, külföldi diákokkal fogunk ismét együtt dolgozni.

B.

Képriport az évnnyitóról

Akiknek ülőhely jutott, azok odafigyeltek...

A „karzatón” inkább csak pihenni lehetett, mint hallani...

...amihez többek között ők is hozzájárultak

Közgazdászok a nézőtérén

Rajtunk múlik, hogy a furcsán ható fenti cím megszóktató váljk. Az Irodalmi Színpad ugyanis közgazdász bérletet bocsátott ki, kizárólag egyetemünk hallgatói számára, 50 százalékos kedvezménnyel. Ezeket a bérlet napokon a színháztermet teljes egészében azok a bérlettulajdonosok töltik meg, akik az egyetemünk részére biztosított országot megvásárolják. A rendkívüli kedvezmény révén a bérlet ár nem jelent nagyobb anyagi megterhelést. 30 forintért már lehet venni és a legdrágább is mindössze 69 forint.

A műsoron többek között világirodalmi összeállítások, új magyar dokumentumjátékok, irodalmi oratóriumok szerepelnek. A színház illetékesi megígérték, hogy a vizsgaidőszakban nem lesz bérlet-előadás.

Természetesen a hallgatók a kultúrösztály közönségszervezőinél nagy választékban és jelentős kedvezménnyel vásárolhatnak egyéb bérleteket is a Thália Színházba, a Vígszínházba, az Operaházba. Erdemes még megemlíteni, az Egyetemi Színpad közkedvelt Horizont-bérletét, a József Attila Színház 20 százalékos kedvezményű előadásait, s a különböző hangversenybérleteket.

A közgazdász bérlet 6 előadása az alábbi bemutatókból kerül ki:

1. „ANGYAL SZÜLETIK” Szatirikus műsor Majakovszkij és Ilf-Petrov műveiből.
2. „ARANYFELHŐ” Magyar versek a magyar zeneköltészetben. (Liszt, Bartók, Kodály, Weiner, Kadosa, Farkas, Ránky, Szokolay, Petrovich stb.) A Budapesti Ünnepi Hetek programjában. (1966. IX.—X.)
3. „TENGERIHÁNTÁS” Színpadi kompozíció Arany János balladájából a költő születésének 150. évfordulójára. (1967. III.)
4. A PÉNZ KOMÉDIÁJA (vers, jelenet, próza, dal) Szatirikus világirodalmi összeállítás, Aristophanes, Plautus, Shakespeare, Moliere, Zola, Martin du Gard, Romain Rolland, Csehov Ady, Brecht stb. műveiből.
5. FÉNYEK ÉS ÁRNYAK Irodalmi dokumentumjátékok mai életünk izgalmas kérdéseiről. Ilyés Gyula, Veres Péter, Féja Géza, Simon István, Váci Mihály, Mándy Iván stb. írásai.
6. ÚJ MAGYAR EGYFELVONÁSOSOK Hubay Miklós, Rónay György, Sándor Iván, Súlyom László, Székely Júlia, Békés József stb. műveiből.
7. IRODALMI ORATÓRIUMOK Madách: Mózes c. művének oratóriumi bemutatása, vagy Devecseri Gábor, Maróti Lajos és Jékely Zoltán új drámai költeményei.
8. „ÉRIK A FÉNY” Irodalmi hagyományok Barta Lajos, Gábor Andor, Salamon Ernő, Nagy Lajos írásai.

A te érdeked

Ki kérhet, ki kaphat rendkívüli segítyt?

A rendkívüli szociális segítyk szétosztása az egyik legtöbb gondot okozó probléma az egyetemen. A dékáni hivatalnak a jogosultság és a rászorultság megfelelő értékelése okoz nehézséget, a hallgatóknak pedig, aki segítyért folyamodik, saját esélyeinek bizonytalansága. Mikor a kérvényt beadja, részben a szerencsére bízva magát. Egyetemünk szervei, a KISZ-bizottság közreműködésével eddig is igyekeztek egységesebbé és igazságosabbá tenni a kérvények elbírálását, s reméljük, hogy most, néhány új szervezeti változtatással sikerül újabb lépést tenni a — sajnos soha el nem érhető — tökéletesség felé.

A segítyeket a dékáni hivatal felterjesztése alapján a dékán adja, de a hivatali apparátus természetesen nem rendelkezhet olyan sokoldalú ismeretekkel a hallgatókról, mi-

vel a diákok anyagi életkörülményeit általában csak a hivatalos adatok alapján tudják megítélni. A szociális segítykérvények elbírálása azonban csak úgy lehet reális, ha figyelembe veszik a kérvényező sajátos helyzetét, egyéni problémáit. Ezért ez az egyetemi életnek olyan területe, ahol a diákokormányzat, az egyetemi KISZ igen nagy aktivitására van szükség.

A kellő információkhoz, javaslatokhoz a dékáni hivatalok eddig az alapszervi titkárok útján jutottak. Minden hónapban összeültek egyszer, s végignéve a kérvényeket, a helyszínen döntöttek. Ezt a formát váltja fel az elbírálás új rendszere, azzal, hogy a KISZ-vezetőség 4-4 tagú tanácsadó bizottságokat (diákjelölti bizottságok) rendelt a dékáni hivatalok mellé. Minden évfolyam kérvényeiért egy-egy évfolyamfelelős felel, aki a

csoporthoz, a kollégiumoktól stb. összegyűjti a kérvényező szociális helyzetére vonatkozó információkat, összehasonlítja a kérvényező indokait, helyzetét és rangsorolja őket. A szokásos havi megbeszélésen már az összegre vonatkozóan is konkrét javaslatot tesz a segítyösszeg szétosztására. E rendszert az Általános Karon már tavaly kipróbáltuk, és két területen is előnyösebbnek tűnik a réginél.

Egyrészt, mivel az évfolyamfelelősök szervezeten és „főhivatással” foglalkoznak a segítyezéssel, alaposabb és tárgyilagosabb, szélesebb összehasonlításra alapuló javaslatot tudnak tenni.

Másrészt: (s ennek megfelelő közösségi ellenőrzés esetén komoly erkölcsi ösztönző ereje van) a felelősség egyértelművé válik. Az évfolyamfelelőstől gyakorlatilag is bármikor számon lehet kérni, hogy véleményét, javaslatát mire alapozta, s így az ügyintézés, a hallgató számára gyakran véletlenül tűnő döntés — hogy kap pénzt vagy nem — mindig ellenőrizhető. Természetesen nem elég csupán a számonkérés lehetőségét megteremtteni, az új módszernek, ha tényleg eredményesebb akar lenni az előzőnél, szüksége is van a közösség állandó bírálatára.

★

E hónap 15-én a dékáni hivatalok és az új kari diákjelölti bizottságok vezetői Bikács István rektorhelyettes vezetésével megbeszélésre ültek össze. Itt összefoglalták a rendkívüli szociális segítykérelmek elbírálásának egységes szempontjait. Ezek szerint:

1. Rendkívüli szociális segítyt csak az I. jövedelmi kategóriába tartozó hallgatók kaphatnak. Akiknek népköztársasági vagy társadalmi ösztöndíjuk van — rendkívüli esetektől eltekintve — ne folyamodjanak segítyért.

2. Az összegek odaítélése egyéni elbírálás alapján történik, ezért az itt következő kizáró okok akkor jelentik a kérvény elutasítását, ha a bizottság megítélése szerint a segélynek egyéb, méltányos indoka nincs. Így nem jogcím rendkívüli szociális segítyre, hogy valaki elveszti valamely holmiját vagy ellopnak tőle valamit, hogy megnősül vagy férjhez megy, hogy tandíjat kell fizetnie stb.

3. Előnyben kell részesíteni azokat, akik jó tanulmányi és közösségi munkát végeznek. (De például egy balszerencsés vizsgán múlt az ösztöndíjuk.) Viszont hátrányban legyen az, aki a maga dolgában hanyag.

4. Külön figyelmet kell fordítani az úgynevezett „O” jövedelmi kategóriához tartozókra. (Akiéknél az egy főre eső jövedelem 500 Ft alatt van.)

5. Törekedni kell az összegek koncentrációjára. Ez megköveteli, hogy a kérvények elbírálásában az eddiginél néha „keményebbek” legyünk. Ehhez a kérvényező, s főként csoportjuk élesebb kritikai szemléletét kell kialakítani.

A bizottság úgy határozott, hogy a kérvények beadási határideje ezentúl minden hónap első tanítási napja. Erre azért van szükség, hogy a döntéseket jobban elő lehessen készíteni. Az összegek szétosztása minden hónap 15-e körül lesz.

Juhász Pál

Címadohányozás

A művelődésügyi miniszter néhány gazdasági szakembernek egyetemünk címzetes egyetemi tanári, illetve docens címét adományozta. Az adományozó okiratot a tanévnyitó ünnepélyen egyetemünk rektora, dr. Pach Zsigmond Pál nyújtotta át.

Címzetes egyetemi tanári címet kapott:

Radó Sándor, az Állami Földmérő és Térképészeti Vállalat osztályvezetője, egyetemünk eddigi tényleges állományú tanszékvezető professzora, és

Gerő Zoltán, a Szövetkezeti Kutató Intézet nyugalmazott vezetője.

Címzetes egyetemi docenssé lett kinevezve:

Hetényi István, az Országos Terhivatal elnökhelyettese.

Keresztúri Sándor, az EM Építőipari Főigazgatóságának főosztályvezetője.

Augusztinovits Mária, az Országos Terhivatal munkatársa.

Kömives Imre, a Külügyminisztérium osztályvezetője.

Kenessey Zoltán, a KHS osztályvezetője.

Gerő István, az Építésgazda-

sági és Szervezési Intézet igazgatója.

Csendes Béla, az MTA Közgazdaságtudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, és

Fekete Ferenc, az MTA Agrárgazdaságtani Kutató Intézetének osztályvezetője.

TDK

A Statistika tanszék elismerését fejezi ki a tanszék mellett működő tudományos diákkör azon tagjainak, akik a nyári szünet idején is több napot dolgoztak a felvételizők által kitöltött kérdőívek rendezésén.

Dicséretet érdemel Péczér Klára (III. tanári „B”), Gálík Mihály (III. ipar), Homonnay Gábor (II. ipar), Kisvárdi György (belker II/3), Hajós Annamária (ipar II/1, Nováky Erzsébet (terv-mat II.), és Werner Aranka (tanári „B” III.) hallgató. Rajtuk kívül bejelentés nélkül is dolgoztak néhányan, akik nevét szerénységük miatt nem tudjuk megírni. Nekik is köszönet jár!

A klub műsora

Szeptember 24-én, este 8 órakor:

Szombat esti tánc!

Játszik a Neoton-együttes.

Szeptember 27-én, kedden, délután 4 órakor:

A 70 éves film ünneplése I.

Filmsorozat.

Vezetí Kovács Gyula, a Bábsház rendezője.

Szeptember 29-én, csütörtökön, este 7 órakor:

Beszélgetés a futball-világ bajnokságról.

Október 1-én, este 8 órakor:

Szombat esti tánc!

Október 3-án, hétfőn, délután 4 órakor:

Amerikában jártam I. rész.

Október 6-án, csütörtökön, este 7 órakor:

Máté György beszámolója vietnami élményeiről.

Október 7-én, pénteken, este 7 órakor:

Barangolás detektívban.

Gítázenés kabaré.

Tatabányai Irodalmi Színpad vendégszereplése.

Október 8-án, este 8 órakor:

Szombat esti tánc!

Termelési gyakorlat külföldön

Az elmúlt nyár folyamán egyetemünk harmadéves hallgatói közül sokan végeztek hat hetes termelési gyakorlatuk egy részét külföldön. Így az NDK-ban járt az öt külkereskedelmi szakos hallgató is, akik tanulmányi előmenetelük és a KISZ javaslata alapján arra érdemesek voltak.

Közel egy hónapos szakmai gyakorlat során a hallgatók három héten keresztül egy-egy külkereskedelmi vállalat munkájával ismerkedhettek meg, főleg konzultációk alapján. Ez jó lehetőséget biztosít-

tott arra, hogy nyelvtudásukat aktivizálják és elsajátítsák az egyes szak kifejezéseiket.

A munka mellett jutott idő természetesen a szórakozásra, kirándulásokra is. Berlin nevezetességein kívül láthatták Potsdamot, s azt a palotát, ahol aláírták a második világháború nagy jelentőségű egyezményét.

A berlini időjárás egyébként nem kedvezett a kirándulásokra, annál jobb volt viszont a Keleti-tenger partján, ahol hallgatóink megéremelt egyhetes pihenésüket

töltötték. A ragyogó napsütésben majdnem mindennap lehetett fürödni a több kilométer hosszú warnemündei strandon. Igaz, a víz nem volt olyan meleg, mint itthon, a Balatonban, de azért azt is meg lehetett szokni.

S miután letelt az eredményekben és élményekben gazdag gyakorlati idő, ismét hazatérték, hogy azután egy hónap múlva újra elfoglalják helyüket az egyetem előadótermeiben, immár utójára.

b-s

Jövőre is szívesen látnak Németországban

Tutajbontás. A folyón úsztatott farakományt Deme László és Jakab Ferenc éppen rönkökre bontja szét.

A másodéves külkeresek erre a nyárra munkaakciót szerveztek az NDK-ba. Két csoportban 40 hallgató dolgozott a fürstenbergi fűrésztüzekben és a stralsundi LPG-ben.

Az első csoport közvetlenül a vizsgaidőszak után kelt útra a Mecklenburgi-tó vidékén fekvő városokba. A lányok a helyi Solidaritást tsz-ben, a fiúk három fűrésztüzepon dolgoztak.

A faterlepi munka kezdetben kissé szokatlan volt, de hamarosan megkedveltük. A velünk dolgozó német munkások az első napokban illő „Gastfreundschaft”-on kívül nem nagyon örültek jelenlétünknek. Hogy miért? A fűrésztüzepon normában dolgoztak, s ők nem bíztak a magyar egyetemi hallgatók teljesítőképességében. Erre már az első héten sikerült rácafolni. Teljesítményünk soha sem volt 100 százalék alatt, és a vogelsangi telepon dolgozók rendszeresen 200 százalék fölött teljesítették. Ez természetesen tükröződött a keresetükben is. Ők három 350 MDN-en felül kerestek a 15 munkanap alatt. Ott tartózkodásunk alatt motorosnaktúrát, táncesteket szerveztek részünkre, meglátogattak a ravensbrücki koncentrációs tábor múzeumát is; a városban működő FDJ klub fogadást adott tiszteletünkre.

A munka után kisebb csoportokban indultunk országjárásra. Legtöbbször a tengerpartot választották első úticélul, majd Berlin, Lipcse és Prága nevezetességeinek megtekintése után érkeztek haza. Mivel az egyéni útvétel lehetővé tette, többen is meglátogatták régi ismerőseiket, levelező partnereiket.

A másik csoport útja is jól sikerült. Ők két Stralsund környéki tsz-ben arattak. Csak néhány szót a programjuk illusztrálására: tengerpart, kirándulások Warnemündébe, Rügenre, Rostockba és az NDK többi nagyvárosába.

Az utazás elérte célját. A csoport kellemes meglepetést okozott az első német nyelvórakon. A kapcsolat mindkét vendéglátó német szervevel fennmaradt. Szívesen látnak bennünket jövőre is. Sőt, több hallgató számára is tudnának munkalehetőséget biztosítani. (Kinek ne érné meg az egyhónapos németországi tartózkodás, 400 Ft-ért?)

De a csoportok megszervezéséhez már most hozzá kell kezdeni. Ha nem is végleges létszámot, de hozzávetőlegesen jelezniük kell az igényeket. Tehát, aki kedvet érez, jelentkezzen majd, amikor hirdetjük.

Tóth Tibor

MI LESZ A KLUBBAN?

Az egész riport ahhoz a kis hírhez kapcsolódik, hogy újra megnyílik az egyetemi klub.

Ami a külső képet illeti, az új idényben bizonyos változások történnek, de a program a már bevált hagyományokra épül. Farkas Péter harmadéves nemzetközi szakos hallgatót, a klub titkárát kértük meg, hogy nyilatkozzék a lapnak, mi várja a vendégeket a 66/67-es idényben.

— **Először talán a tatarozásról néhány szót.**

— Már tavaly bebizonyosodott, hogy jelentős belső felújításra van szükség, hogy igazán kulturált szórakozóhely legyen a klub. A linóleumozás már elkészült, az újrafestésre később kerül sor. Megnyugtatósl mindenkinél: az aláírásszólop változatlan marad, talán később lakkal fogják bevonni, hogy híres vendégeink aláírása sokáig rajta maradjon. Két ventilátort is beszereltünk, dohányozni azonban a műsorok alatt még így sem szabad. A ventilátor ugyanis — erős zaja miatt — csak a szünetekben működhet.

— **Ígéretet kaptunk állandó büfé és bárpult létesítésére is, ezekkel mi a helyzet?**

— Sajnos ez még megoldatlan probléma, folynak a tárgyalások a vendéglátóipari vállalattal, s a bárpult beszélgetése talán a jövő hónapban megoldódik. Szeretném itt megemlíteni, hogy sikerült megoldást találnunk a játszanál és táncolni vágyó fiatalok számára is. Az elmúlt két év folyamán állandó „belvillongások” voltak a táncolni és játszani akarók között. Most modern mintájú, úgynevezett raticfallal fogják levezeltani az automaták helyét.

— **Az előbb beszéltél a táncolni vágyó közönségről, ki fog az idén zenét szolgáltatni?**

— A Faluhelyi zenekar végleg megvált az egyetemről, Nyugat-Berlinben kaptak szerződést. A közkezdelt Neoton-együttest sikerült megnyerni a szent célnak, így szombatonként ők játszanak majd. Vasárnaponként egyelőre magnetofon helyettesíti a zenekart. A közönség kívánságára azonban vasárnapra is felkérhetjük a Neoton.

— **Hallhatnánk valamit a programról is?**

— Nem akarok részletekbe bocsátkozni, a műsrot majd

mindig közli a „Közgazdász”. Talán csak annyit, hogy a régi programból továbbra is műsoron marad a közkezdelt Vita Fórum. Ezentúl is neves közéleti személyiségekkel ismerkedhetnek hallgatóink a „Meglátogatott vendégeink...” sorozatban. Új műsoraink közül úgy hiszem a legjelentősebb a tv „Riporter kerestetik” analógiájára készült „Műsorvezető kerestetik” program. A klubvezetőség célja ezzel az, hogy új erőket vonjon be a műsorok levezetésére, s ehhez főleg a jó beszédkészségű, vállalkozó szellemű hallgatók jelentkezését várjuk. A másik új dolog a DISC-Jockey klub lesz. Zákányi János vezetésével. Minden hét szerdáján, este 7 órakor lemezzest — a legújabb, legnépszerűbb könnyűzenei számok bemutatásával. Ezzel párhuzamosan a rock and roll-tól kezdve valamennyi tánczenei stílusú szám hallható majd a legkifinomultabb magnetofonfelvétellekről... Úgy gondolom, ezek lesznek a 66/67-es évad legnépszerűbb műsorai.

Reméljük, legalább olyan közkezdelt, hasznos szórakozóhely lesz a klub, mint az elmúlt években volt.

Cs. Gy.

Balatonaliga, 1966

Nem merném vállalni azt a feladatot, hogy első létezőmre ítélek eleve nek és holtak fölött az aligai kultúrtaóbor ügyében. Nagyképpen megállapítani, hogy hasznos volt, netalán folytatását szorgalmazni ennek a 12 napnak — nem az én feladatom. Csak néhány momentumot ragadnék ki eléggé szubjektíven.

Talán először azt, hogy mennyire jól esett nekünk, újszerű egyetemistáknak az a figyelem, amellyel a táborvezetőség, élén Paukó elvtárs és többi idősebb társunk kezelte bennünket. Legyen az illető akár a táncsoport, Irodalmi Színpad, zenekar vagy „egyéb” közösség tagja, azonnal a neki legjobban tetsző feladatkörben foglalkoztatták.

Ez az „egyéb” kategória, melyet utólagra említettem, egyáltalán nem degradáló jellegű. Az egyetem kultúrosztályának munkatársai gyűltek össze, hogy új ötletekkel frissítsék a klub műsorát, de a „Közgazdász”-t is. Ebbe a csoportba az ötletpolgárokra is szükség volt... Például eső esetén sátorárkításra, járdapítésre stb. (Különbösen mindkét intézmény jelentős segítséget nyújtott táborunknak.)

Mindenki utolsó tiszta ingében, illetve blúzában izgult a sikerért — és Händel muzsikája, Váci Mihály versei meg is hozták azt.

Egymás után jutnak eszembe az események, a Tihany-Balatonfüred hajótúra, szüret az állami gazdaságban és még számtalan apró esemény... Munkában összekovácsolódott kollektíva számtalan élménye, maga a hangulat, a rengeteg ugratás, esti önkéntes dalárdák a próbasátorban — mind-mind olyan dolog, amelyet elmesélni nehéz, de átélni egyszerű!

A búcsúest után, amikor az utolsó láng is kihuny a tábor-tűzben, szinte valamennyiünknek ugyanaz a gondolat járt a fejében. Jövőre újra eljövünk!

Cserey Gyula

AZ ÖRÖK TÉMA

A szerkesztő megkért, hogy keressem meg az étteremben az új menzavezetőt és készítsek vele riportot. A menzairódn azonban a régi vezetővel találkoztam, aki háromnapos balatoni munka után szeptemberben ismét visszatért és továbbra is vezeti a menzát. Így a beszélgetés helyett inkább szénéztem egy kicsit az étteremben.

Tizenegy óra volt, fél óra hiányzott még az ebéddő kezdetéig, de már legalább harmincan álltak sorban. A nyár folyamán ugyanis született egy fal, mely elválasztani lett hivatott a „tanári éttermet” az ebéddő többi részétől. Nem mintha különösebb kifogást kívánnánk emelni ez ellen. Az oktatóknak nyilvánvalóan szükségük van arra, hogy nyugodt körülmények között tudjanak megebedni. Csakhogy ennek megvalósítása felvet néhány új problémát, amelyek megoldása — legalább is mi úgy érezzük — hasonlóan fontos.

A kiszolgálás menete a zsúfoltság miatt eddig sem volt valami nagy sebességű. Most az egyik oldalon mintegy tizszer annyi ember étkezik, mint a másikon. Körülbelül tízszer olyan lassan. Pedig a diákok általában kevesebb ideje van, mint a tanárnak. Eddig sem volt valami sok idő az ebédelésre, a sorbanállásra fordított idő növekedésével még kevesebb jut az evésre.

Tizenegykor tehát már sorban álltak. S a sor fél egyig állandóan növekedett. Ami tehát — úgy látszik — alapvető kérdés, az a kiszolgálás meggyorsítása.

Tavaly már elhangzott az ígéret, s rövid ideig meg is valósult: az arcédulák kifüggesztése. Ha minden ételre rá van írva, hogy mennyibe kerül, hamarabb megtörténik a választás, mert kevesebb ideig kell kalkulálni. Köztudott, hogy senki sem akarja bent hagyni a jegy értékének egy részét, de nem akar túl sokat ráfizetni sem. Egy étlap kifüggesztése a lejártnál szintén megkönnyítene az „előkalkulációt”.

A kiszolgáló személyzetet kérjük, vegye figyelembe, hogy az egyik oldalon többen esznek, mint a másikon, tehát ha induláskor mind a két oldalra, pl. ugyanannyi tésztát tesznek ki, akkor az egyiket hamarabb el fog fogyasztani. Ne kelljen állandóan szólni azért, hogy a diákok oldalára is hozzanak át abból a tésztából,

amelyik már elfogyott. S ez vonatkozik a méntadagokra is. Ne legyen a túlsó oldalon kitéve mondjuk nyolcféle étel, az innszón pedig csak négy. Fél kettő után már nem mentem vissza. Nem tudom tehát, hogy akik akkor akartak ebédelni, találtak-e még valamit. De a múlt héten volt olyan nap, amikor a kettőkor érkezőknek már csak „valami krumpli” jutott.

cs.

Sajtóhiba?

Sajnos nem... A félévi vizsgák közé nem tévedésből került be a könyvvitel-szigorlat. Pedig a számvitel tanszék néhány tanára is bizonytalanokdva fogadta a hírt. Tavaly a második félévben a katedráról még úgy hangzott a felmentő íge, hogy nem lesz szigorlat könyvvitelből. Könyvvitelgépésítést és szervezést a tavalyi harmadik évfolyam hallgatott először — aláírásért. Ez okozhatta a félreértést, mert az új tárgy bevezetése ellenére, ezt az évfolyamot még nem illeti meg a reformévfolyam vizsgarendje. Ők lesznek az elsők, akik már csak kollokválnak a tárgyból.

A vizsgarend megváltoztatásában az egyetemi tanács az illetékes, ott pedig nem született ilyen jellegű döntés. Maradt tehát a szigorlat és a negyedévesek újra rezignáltnak várják az uv-időszakot.

— kk —

A FAL

Sokan, különbözőképpen foglalkoztak már „fallal”. Franz Kafka: A fal, vagy Marcel Aymé: A faljáró, Arany János: „Zúg az éji bogár, nekimegy a falnak...” stb.

Most mi is egy falról akarunk írni. A fal új építmény, a menzán található. Célja: a rajta elhelyezett felirat tanúsága szerint — tanáraink védelme a diákok átkos roháma ellen a déli órákban.

Igyekezünk tudományosan megközelíteni a kérdést. A Magyar Nyelvtudományi Társaság Értelmező Szótára különböző módon határozza meg a fal fogalmát.

1. Téglaából, kőből, betonból, vagy más építőanyagból készült, függőleges síkú épületrész, helyiségek elhatárolására, illetve, további épületrészek tartására.

2. Valami mentén, valami körül védelmi, elkerítésül épített, ehhez hasonló kő-, fa-, föld-építmény. — Lásd: kínai fal.

3. Valakiket elválasztó ellettét, különbség, elválasztó felleg, elv. — Leomlottak közöttük a falak.

Sajnos, vizsgálódásunk ez irányban sikertelen maradt. Hiszen ez a fal, amely minket érdekel, egyik kategóriába sem sorolható. További nyomozás szükséges. Az Új Magyar Lexikon már ad némi támpontot.

„A fal osztályozható rendeltetése szerint (alap-, fő-, választó-stb.), vagy anyaga alapján (kő-, tégl-, fa-, beton-, vályog- stb.)”

Igen, itt a lényeg! A sötétebb!!! Mert ez nem alapfal, nem főfal, sőt, tulajdonképpen nem is választófal. Ez egy sötétebb fal. Anyaga — ha materialisan fa is — tulajdonképpen egy elv. Mégpedig egy helytelen elv. A csúcsforgalmi órákban fenntartani egy részt a menzából, hogy ezzel csak megneveljék az amúgyis nagy tolongást a másik oldalon, a diákok oldalán.

Kétségtelen, hogy tanáraink sietnek, sok a dolguk. Távol áll tőlünk, hogy zavarni akarjunk őket. De egyszer már kialakult egy jó módszer a tolongás csökkentésére. A múlt évben a diákok is élkeztek a másik oldalán.

Most viszont mintegy falhoz állítottak bennünket, a falra mászhatunk, vagy verhetjük fejünket a falhoz a nagy tumultusban, hacsak e pár szóval nem a falnak beszélünk, s nem volt ez a kis írás „falra hányt borsó”. — i. i. —

Terjesztőink, olvasóink figyelmébe

Szeretnénk ismét megírni, hogy azok, akik az elmúlt tanév elején befizették az előfizetési díjat, ez év december végéig megkapják a Közgazdász.

Egyetemünk oktatóinak és dolgozóinak, valamint az esti levelező hallgatóknak is december végéig érvényes a régi előfizetésük.

Az elsőéves csoportvezetőket pedig arra kérjük, hogy bízzanak meg valakit csoportjukban, aki a terjesztési munkát szívesen vállalja.

Következetesség

A hallgatók mohón szívták magukba az előadó szavait, aki hosszadalmasan esztelte, mennyire elavultnak tartja a középiskolai módszerek felhasználását. Őt nem érdekli, hogyan készül fel a diák a vizsgára. Elég, ha tud. Ő nem szereti a katalógust. Az előadásra, az megy el, aki akar. Az anyagot ki-ki tetszése szerint sajátítja el.

Fellelkedtek a diákszívek.

ALIGAI MOZAIK

Szeptember 1. Este kultúrtaóbor. Színre lépett: Nándi, a nagy bűvész, röpke másfél órási kis műsorral. Hőség, tömény cigarettafüst, tömény ital (nincs), tömény... van. Balatoni helységeket sorolunk a művész kérésére. Egy hölgy ezeket felírja, egyet kihúznak egy kalapból, a többi elégetik. A hamuval a bűvész úr manipulál a karján, s csodálat csodája: a karján megjelenik a helység neve: Aliga. A közönség tombolva ünnepe. Hál' istennek vége a bűvészműsor.

Szeptember 3. Tihanyi-füredi utazás. Hajóval. Templomnézés, képtárnázás stb. A templom előtt egy kis csoportban vicceket mesélnek egymásnak. A második után Tanaszisz a földön fetreng a nevetéstől, a többiek már rajta derülnek... Füreden megnéztük, a Jókai Múzeumot. Tetszésünk jeléül a vendégeknyvbe magasztaló sorokat írt valaki a Közgazdasági Egyetem művészeti csoportja nevében. Egyikünk saját külön véleményét is beírta. Utána aláírás, imígyen: „... Gyula, a Közgazdasági Egyetem bázongoristája. (Ő zongorázott ugyanis a táborban.)”

Szeptember mittudoménhánnyadika... Labdarúgó-mérkőzés a táborban lakó középiskolásokkal. 1:0-ra vezetünk. Elkezd csöpörögni.

Felhívás!

A Mező Imre Kollégium Fotóköre a Makarenko utcában és a Róbert Károly körúton lakó hallgatók részére fotótanfolyamot indít, kezdő fokozaton.

Az előadásorozat kétfelteként egymás után következő 4 előadásból áll.

Tanfolyam kezdete az október 3-ával kezdődik héten.

Tanfolyam témája:

1. A fényképezésről általában, a fényképezés fizikai-kémiai alapjai.

2. A fényképezőgép elvi felépítése, alkotórészei, a fényképezés.

3. Fotófilmek, papírok, másolás, nagyítás.

4. Színszűrők, különleges eljárások.

A tanfolyamra jelentkezni lehet 1966. október 1-ig, a Mező Imre Kollégium portáján.

Orosz László
(Mező Imre Koll. fotókör vezetője.)

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja. Megjelenik kéthetente. Feltöltő szerkesztő: FAKLEN PÁL. Szerkesztőség: Bp., IX., Dimitrov tér 8. III. emelet 351. Telefon: 186-850-138 mellék. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. Készül a Szikra Lapnyomdában.

Később esik. Zuhog, ömlik, zúdul. A csapatjáték akadozik. A csapat fele állandóan a földön. Végül hatalmas küzdelemben éppen hogy öt góllal nyertünk. Nem volt könnyű — mondta a mérkőzés után a kapitány. A csúszós pálya nem fektet nekünk. Hazafelé Deák Feri ügyeletes táborfőnök akkorát esett lefelé az úton, mint egy lisztteszák. Szerencsére puhára esett, így csak a fejét, karját és a leírhatatlant ütötte meg. A többi sáros lett.

Később. Újfént labdarúgó-mérkőzés a középiskolások ellen. Ezúttal lányok a lányokkal. A csapatok kivonultak a játéktérrel szembe az élén. A hatás leírhatatlan. A bíró fűkötényben, bikiniben, bukkósakkal a fején vezette a meccset. A küzdelem rettenetes volt. A lányok akkorát rúgnak egymásba, hogy olyan fiúmeccsen sem látható. Húsz lány egy rakáson. Mindenki rohan — a labda marad. És így tovább. Őt gól esett, de ebből mi csak kettőt rúgtunk, hármat kaptunk.

Táborzárás napján, reggel. A part menti épületben kinlódunk az esti csasztszka megszületésén. A feje már megvolt, mikor más kötötte le figyelmünket. Naszi gyantlanul sétált a part felé. Egyszerre zenész legények kezdtek körülötte álalkodni, majd hirtelen... puff! Naszi már bent is volt a vízben. Ruhástól. Paukót nem dobták be, olyan szépen könyörgött, hogy az ünneplő nadragja van rajta, meg hogy ő tulajdonképpen nem is szöke, meg bajusza sincs, hogy végül megesett rajta a zenészek szíve.

Utólag. Álljon itt az említett búcsúcsasztszka nyomdafestéket is eltűró utolsó versszaka:

Tábor, tábor, most már isten védel, Budapesten töltjük a tanévet, Visszajövünk jövő nyáron újra, Ha a Kultúrosztály úgy akarja.

—vász—

Versenyben a bajnoki pontokért

RÖPLABDA

A tanév későbbi kezdetére való tekintettel röplabdásaink engedélyt kaptak az első forduló későbbi lejátszására. Így számukra az idény szeptember 18-án, mindjárt a negyedik forduló párosítása alapján kezdődött.

Férficsapat: **Közgazd. Egy.—Vegy. Művek 3:1 (8—12, 12, 14).**

Összeállítás: Turzó, Belendi, Somogyi, Konez, Tóth, Nagy és Kodaj.

Az idényfelelő formája, az edzési hiány még erősen érződött játékkon. Időnként szép ponterős ütéseket percekig bizonytalanokdott, leállt a

csapat. Az első szettbeli biztos győzelem után ez a hullámvölgy hozta 11:7-es vezetést, a második játzsama elvesztését. 8—10 pontot szereztünk egymás után, mégis szoros eredménnyel sikerült csak győzni.

Női csapat: **Közgazd. Egy.—BMTE 3:1 (5, 9, — 14, 3).**

Csapatunk összeállítás: A lányoknál két simán nyert izgalommentes szettel kezdődött a mérkőzés. A BMTE sem védekezésben, sem támadásban nem készítette különösebb erőfeszítésre a csapatot. Viszont a harmadik játzsamánál érezhető volt az edzési hiány, a fáradság. 14:12-nél még így is játzsmaalabárhoz

jutottak, de ezt már nem sikerült értékesíteni. A negyedik játzsamában ismét magához tért a csapat, amikor a BMTE három pontot tudot csak szerezni.

L. Gy.

Természetjárás

Még mindenki javában élvezte a szünidő utolsó drága heteit, amikor tájékozási versenyzőink már megkezdtek az 1966—67. évi bajnoki idényt.

A férfi II. o. Budapest-bajnokság versenysorozatában részt vevő 15 csapat augusztus 28-án a Balatongyörök melletti Becehegyen állt először rajthoz. Több mint 6 óras fázasztó szombati utazás után, vasárnap hajnalban 6 órakor kezdődött a verseny s percekénti indítással hamarosan a mi versenyzőink — László Gyula — Székely Gyula — Horváth Ernő is elhagyták a rajtot.

A hűvös dő kedvezett a versenynek s ez némiképp kiegyenlítette azt a hátrányt, amit a pálya úttalan, tuskés bozótosa okozott.

A versenyzőket három csoportba osztották. A csapat eredményének értékelése az egyes csoportokban elért helyezések számának összeadásával történt. Ennek alapján az első fordulóban 2,7, illetve 12. helyezést, összesen tehát 21 helyezési ponttal csapatunk az előkelő 4. helyre került.

A második forduló versenyére szeptember 10-én került sor, s ez abban különbözött az előbbiektől, hogy

Megkezdődött a tanév

— Most megint egész nap itt kell ülnünk a Duna-parton... —

— m —